

Sim Noordhof: Ik weiger om pessimistisch te zijn over het Gronings

„Muziek? Je wordt er ander mens van!”

Naast een stichting voor het Groninger boek is er sinds vorige week ook een stichting voor het Grunneger Laid. Sim Noordhof (52) zit in het bestuur en zal zich vooral bezig houden met p.r.-activiteiten. Die taak is hem wel toevertrouwd. Want de Hoogezandster is vol van zang en muziek. Hij begon op 8-jarige leeftijd als blazer in het muziekkorps Juliana in Hoogezand. Daarna legde hij zich toe op het dirigeren. Al 33 jaar leidt hij diverse koren. Momenteel staat hij voor het piratenkoor Voorwaarts Voorwaarts en het shantykoor De Hunzevaarders uit Groningen. En op 8 mei vindt de oprichting plaats van het amusementskoor De Aletta Jacobs Singers uit Hoogezand. Hij heeft uitgerekend dat hij op 27 mei zijn drieduizendste concert dirigeert. „Muziek? Je wordt er een ander mens van! En het Gronings? Ik weiger me aan te sluiten bij de pessimisten, die zeggen dat de taal zal verdwijnen.”

De stichting t Grunneger Laid is, volgens Noordhof, nodig om nieuwe talenten de 'bühne' op te krijgen. „Het aantal artiesten dat optreedt met Groninger liedjes is vrij beperkt. Het is steeds dezelfde groep. Er moeten nieuwe stemmen komen. Omdat het laid ook in de toekomst kan blijven klinken.” De stichting wil, als aanmoediging voor jong talent, jaarlijks een 'Edeson' gaan uitreiken, genoemd naar de nooit geëvenaarde Ede Staal.

Door **Jibbo Poppen**

„We willen talenten gaan scouten en ze begeleiden. We zijn er niet op uit om Ede te evenaren. Ede was uniek. Hij vulde in zijn tijd, met zijn muziek, een enorm gat. Maar hij liet ook een gat achter.”

In het stichtingsbestuur zitten verder nog Harriët Dreise van Maura Music uit Zuidbroek, zanger Ard Eggens, en Bob Heidema van de Stroatklinkers. „Het is een hele mooie ploeg. We kennen elkaar al jaren. Van het een kwam het ander. Bob Heidema en ik hadden eens contact over wat teksten en zo kwamen we aan de praat over de toekomst van de Groninger muziek. Er moet wat gebeuren. Het clubje, dat nu het bestuur vormt, was snel gevormd. Ieder lid heeft zijn of haar eigen specialisme. Ard Eggens heeft veel podiumervaring, Bob Heidema heeft een geluidsstudio, Harriët Dreise produceert muziek, ik schrijf teksten en heb ook podiumervaring. Samen moeten we een eind kunnen komen.”

De stichting wil jonge talenten gaan helpen, hen inspireren om door te gaan. Sim Noordhof: „Onze 'boodschap' is eigenlijk: laat dat, wat je in je hebt, er uit komen. Geef het de ruimte en laat ons nuttige adviezen geven.”

▲ Sim Noordhof ziet zeker toekomst voor de Groninger muziek.

Foto: Dennis Beek

steeds weer verrassende teksten, als je je even in Groningen verdiept.”

Ergens anders teksten schrijven lukt Noordhof niet. „Ik was eens op vakantie in de Franse Alpen en ben op een rustig plekje gaan zitten, met bergen rondom. Er kwam niets uit mijn pen. Je mist daar de ruimte en de 'dikke luchten', die we hier hebben. Die heb ik nodig om de Groninger teksten in me op te laten komen.”

Muziek is een levensvoorwaarde voor Noordhof. Zijn hele leven wordt hij er door opgebeurd. „Ik heb tijden gehad, dat ik me erg beroerd voelde. Als ik echter weer het podium op klom, dan viel de sores ook zo weer van me af. Muziek? Ik ben er steeds weer een ander mens van geworden. En ik weet wat vallen en opstaan inhoudt.”

De stichting wil in de hele provincie actief worden. „We willen avonden organiseren, waar jonge talenten zich kunnen presenteren. Zo'n tournee gaat het hele jaar een beetje door.

Eenmaal per jaar willen we een grote avond organiseren, waar de beste talenten zullen optreden. Voor de allerbeste staat daar de 'Edeson' als beloning klaar.”

Ondanks dat er veel groepen en solisten zijn die Gronings zingen, is de streektaal onder de jonge generatie, die nu op school zit, nog maar weinig te horen. Voor veel jongeren is het Gronings een vreemde taal geworden. Nog een generatie en het Gronings is verdwenen.

Sim Noordhof wil niet meegaan in deze pessimistische toekomstvisie. „Ik weiger daar aan toe te geven. Het komt wel weer terug. Ik zie het aan mijn dochters. Ik heb ze – tot mijn grote spijt nu – opgevoed in het Nederlands. Maar nu ze ouder worden komt de interesse voor het Gronings boven. Mijn kleinkind babbelt af en toe ook wat Gronings. En mijn dochter zingt in een koor nu het lied 'De Roos' in het Gronings. Zo kan het ook gaan.”

GD 22-4-2000

eind kunnen komen."

De stichting wil jonge talenten gaan helpen, hen inspireren om door te gaan. Sim Noordhof: „Onze ‘boodschap’ is eigenlijk: laat dat, wat je in je hebt, er uit komen. Geef het de ruimte en laat ons nuttige adviezen geven.”

t Grunneger Laid wil net zo'n inspiratiebron worden als Ede Staal dat was voor de huidige generatie Groninger liedjesmakers. Sim Noordhof: „Door Ede ben ikzelf Groninger teksten gaan schrijven. Zoals bijvoorbeeld ‘De Roos’, wat wordt gezongen door Wia Buze. En het nieuwe lied van de BV Veendam over ‘De Langeleegte’. Gronings is voor mij, maar ik denk ook voor de anderen, als een warme deken, die over me heen ligt.”

Inmiddels hebben een stuk of vijf Groninger zangers, zangeressen en tekstschrijvers zich bij de stichting gemeld. „Het begint te lopen”, zegt Noordhof, die benadrukt dat het niet alleen de bedoeling om mensen het toneel op te krijgen. „Het gaat ons ook om de teksten en om de muziek. We willen stimuleren dat de aankomende talenten een eigen geluid gaan produceren. Het moet origineel zijn. Ons streven is dat er een eigen Gronings geluid ontstaat en dat het niet alleen maar gaat om uit het Nederlands of Engels vertaalde liedjes.”

Gefascineerd

Sim Noordhof weet zelf hoe Groningen een inspiratiebron kan zijn. „Ik rijd vaak door de provincie en ben dan altijd weer gefascineerd door het gebied. Het liefste rijd ik weggetjes in, waarbij het bordje ‘doorlopende weg’ bij staat. Het is altijd weer verrassend, wat je dan ziet. Zo ontstaan ook